

ת"ד 2028/12/11 - מדינת ישראל נגד פיני גזיאל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 2028-12-11 מדינת ישראל נ' גזיאל

בפני	כב' השופט אלי אנושי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פיני גזיאל

הכרעת דין האישום והכפירה:

1. על פי כתב האישום, בתאריך 09.04.10, בשעה 17.00 לערך, נהג הנאשם טרקטורון ביבנה רח' האורגים צומת רחוב העמל ורחוב המיסב.
2. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש בכך שנהג במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך פגע באבני שפה עלה על המדרכה הימנית והתנגש עם עמוד תאורה והתהפך על הכביש.
3. כתוצאה ניזוק כלי הרכב ועמוד התאורה ונחבלו בגופם הנאשם ונוסע ברכבו נחבל חבלות של ממש, חבלות ראש שכללו דימומים ושבר קווי וקסיפיטלי משמאל בגינם אושפז ועבר שיקום.
4. הוראות החיקוק שבהם הואשם הנאשם הם: סטיה מנתיב נסיעה תקנה 40 לתקנות התעבורה. נהיגה רשלנית סעיף 62 (2) + 38 (2) לפקודת התעבורה, וגרימת נזק תקנה 21 (ב)(2) לת"ת. נהיגה במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך תקנה 51 לתקנות התעבורה. גרימת חבלה של ממש סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.
5. בישיבת ההקראה ביום 26.03.12 טען הנאשם באמצעות ב"כ : "הטרקטורון של אסי גואטה, שי ועונו הוא הנהג, היה מרדף. עצרנו והחלפנו מקומות רחוב אהרון חגג יבנה". בישיבת ההוכחות הראשונה טענה ב"כ הנאשם "גדר המחלוקת הוא הנהיגה ולא קרות התאונה". במילים אחרות המחלוקת היא לגבי זהות הנהג בזמן התאונה.

פרשת התביעה:

6. עת1, רס"ב בדימוס משה אברהם, בוחן תנועה, ערך לוח צילומים ת/1, תרשים תאונת דרכים ת/2, דו"ח בוחן תנועה ת/3, סקיצה ת/4, מזכר ת/5.

7. לגבי ת"3, דו"ח בוחן תנועה על תאונת דרכים, הנאשם מצוין בו כנהג הטרקטורון, ומסקנותיו שהטרקטורון נסע ברחוב האורגים מצפון לדרום, בצומת עם רחוב העמל, הטרקטורון סטה ימינה, פגע באבני שפה, עלה על המדרכה הימנית, התנגש עם חזית צד ימין שלו בעמוד תאורה, הסתחרר שמאלה והתהפך על הכביש. וכן שהסטייה ימינה נגרמה ללא שום סיבה אובייקטיבית נראית לעין.
8. לגבי ת/5 מדובר במזכר ובו תועדה שיחה בין העד לבין אישה שהזדהתה כאמו של הנוסע המעורב שי וענו ובו ביקשה לדעת מדוע כפי שמסר לה הנהג, היה מרדף אחריו והעד מסר לה כי לא היה מרדף ולא היה קשר עין בין השוטר והטרקטורון אשר נמלט ולא נענה להוראות שוטר לעצור.
9. במסגרת החקירה הנגדית מסר כי מהביקור שלו במקום לא ניתן ללמוד מי נהג בתאונה (עמ' 5 ש' 4). מסקנותיו כבוחן היו להעמיד לדין את הנאשם מאחר וסטה מנתיב נסיעתו וגרם לחבלות לו ולנוסע (עמ' 6 ש' 2). זאת בהתבסס על חומר הראיות בתיק ודוחות השוטרים. אחר הוסיף שממצאיו מבוססים על דוחות הפעולה של השוטרים (עמ' 5 ש' 14). העד אישר כי המלצתו נכתבה לפני חקירת המעורב מר שי וענו (עמ' 6 ש' 27). וזאת בהתבסס על עדות הנאשם ודוחות השוטרים, כאשר הנאשם הודה בנהיגה בדוחות השוטרים, כאשר הודה בנהיגה ומסר פרטיו כנהג (עמ' 6 ש' 32).
10. **עד תביעה מס' 2, מר שי וענונו**, מסר כי היה חבר ילדות של הנאשם, אשר אסף אותו עם הטרקטורון האמור ממסעדה, ברמזור של אהרון חגג, המשטרה אמרה לו תעצור בצד, העד ישב מאחור והנאשם נהג מקדימה, ואז הוא לא עצר בצד, הוא נסע מהמשטרה, לפני התאונה הוא הסתכל לאחור ליד חצי חנים לראות איפה השוטרים והעד אמר לו תזהר כי אתה נוסע לכיוון החומה, אז הוא שבר את ההגה שמאלה, עלה על המדרכה ונכנסו לעמוד, משם העד לא זוכר כלום. התעורר בבית חולים לאחר שבוע, והיה מאושפז חודש וחצי ושנה בשיקום, נפגע במוח ואיבד את חוש הריח.
11. בהמשך החקירה הראשית שב וחזר על גרסתו זאת, אין לו רישיון לטרקטורון מסוג זה, לא נהג בטרקטורון זה בעבר, ולאחר התאונה בעקבות תביעה של קרנית הסתכסך עם הנאשם. מסר שלא היה עם קסדה ועף רחוק כיוון שהיה מאחור וכיום הינו נכה 55%. **הוגשו תעודות רפואיות ת/6**.
12. בחקירתו הנגדית מסר כי לא בדק האם היה ביטוח טרם הנסיעה, סמך על הנאשם, לא חבש קסדה ומודה בטעותו זאת. ידע כי הטרקטורון מצוי אצל הנאשם זמן רב, לא זוכר אם השתמש בו בעבר. שהוטח בו שבחר לשכוח שהתחלף עם הנאשם בנהיגה מסר: **"לא, אני אומר זה שקר גס שהחלפתי אותו בטרקטורון שאני נהגתי זה שקר גס"** (עמ' 12 ש' 26).
13. מסר כי טרם מסירת גרסתו למשטרה ביום 15.03.11, היה במשא ומתן עם עורכי דין. מסר שזוכר את מסלול הנסיעה ממקום המשטרה ועד לתאונה ושרטט הנתיב (**הוגש ת/7**). ושב והכחיש פעמיים כי התחלפו במקומות על הטרקטורון, עמ' 14 ש' 14, ועמ' 15 ש' 21.
14. **עד תביעה מס' 3 רס"ב אויאר משה, גבה את הודעת הנאשם ת/8**. אציין כי ההודעה נגבתה ביום 14.03.11 כ-11 חודשים ממועד התאונה. העד מסר כי נעשו ניסיונות לזמן הנאשם כולל שיחה עם אחיו ומשלוח הזמנות. ב"כ הנאשם מסרה "אני לא חולקת שיש מספר זימונים ונעשו מספר ניסיונות לזמנו. (עמ' 3, ש' 15 לפרוטוקול הדיון מיום 12.02.13), העד אשר כי שנגבתה ההודעה היא לאור הראיות הקיימות

בתיק.

15. העד הסביר כי חקר את הנאשם כנהג וזאת על פי מה שרשום בתיק, הסייר, כנראה יגאל אהרון ציין שהוא דיבר עם הנהג שהזדהה בשם גזיאל כולל ת"ז והוא גם שאל אותו מי הנוסע והוא אמר את הפרטים.

16. **עת/4 רס"מ גולן ביליה, ערך את דו"ח פעולה ת/9**, על פי המסמך במהלך סיור שגרתי עם השוטר יגאל אהרון, הבחינו בטרקטורון שיוצא מאהרון חגג, למזרח, ניגשו לטרקטורון שבו ישבו נהג ונוסע ללא קסדות, וסימנו להם לעצור במקומם, כאשר הם חוסמים את דרכם, אך הנהג הניף ידו סימן לא, בהטיית ידו ימינה ושמאלה, ונסע כשהוא עוקף את הניידת, וחוצה הצומת באור אדום, הם נסעו בעקבותיו, הבחינו שנסע במהירות ובצורה לא זהירה באמצע הכביש, ולמעשה הבחין בו לאחרונה בצומת שבזי אבוחצרה כשברמזור בכיוון נסיעתו אדום ואז איבד קשר עין, הם המשיכו בנסיעה ברחוב האורגים, ואחרי חצי דקה הבחינו בטרקטורון שכוב על צדו כשאר השניים שהיו עליו, הנהג על המדרכה והנוסע שכוב על הכביש ראש על המדרכה, הוזמן מד"א שפינה אותם, במקום היו מספר אזרחים שהספיקו לעזור להם.

17. בחקירה הנגדית מסר העד משרת כסייר ביבנה 14-15 שנה, יש תופעה של טרקטורונים משתוללים והם מנסים למגר אותה, חזר וטען שמה שרשם זה נכון, הקשר עין היה לדקה לא יותר ואחר עבד למשך דקה פלוס מינוס, וחודש לאחר התאונה, והזיהוי שרשם נהג ונוסע לאחר התאונה מתבסס על זיהוי הנהג ונוסע בשלב אי הציות, עמ' 8 ש' 3.

18. **עת/5 רס"ב יגאל אהרון, ערך דו"ח פעולה ת/10**. על פי דו"ח זה, במהלך סיור הבחין שני אנשים על טרקטורון, ללא קסדות, הגיע עם הניידת לכיוון, סימן לנהג לעצור עם היד, הנהג סימן חזרה עם ידו "לא" והמשיך בנסיעה מסוכנת, כאשר עוקף את הניידת, מימין ונוסע במהירות, כאשר הוא בקשר עין ממרחק 150-200 מטר, היה בנהיגה ללא אמצעים, ובשבזי פינת אבוחצירא אבד קשר עין לאחר שעבר רמזור אדום, התחילו בסריקות משבזי לרחוב האורגים, ובעיקול שמאלה ראו את הטרקטורון הפוך לצד ימין, והנוסע והרוכב מוטלים על הכביש, הנהג נשאל על ידו מה קרה ולמה נהג מהר. אמר פחדתי ממכם לכן נהגתי במהירות והנוסע לא תקשר, שאל את הנהג שהיה בהלם את פרטיו ואמר שקוראים לו פיני גזיאל ומסר ת"ז, ו"שאלתי לגבי הנוסע" (כך רשם בדיוק בת/10), אמר שקוראים לו שי וענונו, הוזמן מד"א דווח לבוחנים וכן זיהה אישה אחת שמסרה שהיא אחות וניסתה לעצור ולתשאל את הפצועים. כן רשם פרטים נוספים לגבי מראה זירת התאונה וכלי הרכב הטיפול בזירה לאחר מכן.

19. בחקירתו הנגדית, מסר כי לא זוכר מעבר למה שפרט בכתב, חושב שהוא נהג בניידת, בצומת סימנו לרוכבי הטרקטורון שהיו ללא קסדות לעצור לפני שהם השתוללו. אחרי אובדן קשר העין הוא חודש רק לאחר התאונה, לטענתו אובדן קשר העין היה ל-3 דקות לערך, הוא שוחח עם הנהג שאותו זיהה כנהג עוד בשלב אי הציות, עמ' 14 ש' 14. והוא שאל אותו מה קרה ולמה נהג מהר והלה אמר שפחד ולכן נסע המהירות ומדובר בתשובה כללית ללא יחוס לתאונה או לאי הציות. כן מסר לגבי סימנים משעידים על מהירות שעמוד התאורה מעיד על כך שנכנס בו, ומסגרת טרקטור תחתון היה שבור.

20. בחקירה החוזרת מסר בין היתר כי מעריך המהירות שבו נסעו כ"מהירות של בין עירונית בתוך העיר".

פרשת ההגנה:

21.עד ההגנה היחיד הינו הנאשם ואולם בטרם אתייחס לעדותו בפני הרי שאביא בקצרה את דבריו בחקירתו במשטרה ביום 14.03.11, כפי שעולה מת/8.

22.לנאשם הודע כי הוא חשוד באי ציות להוראות שוטרים, נהיגה בקלות ראש, חציית צומת באור אדום וגרימת תאונת דרכים ועוד, לאחר שמסר כי הנו מבין את החשד נגדו וכי הנו מוותר על היוועצות עם עו"ד, מסר כי הוא נהג בטרקטורון והרכיב את שי וענונו, וכשעמדו בצומת אהרון חגג' פינת דרור הדרור, באה משטרה לחסום אותו, התחלף לו לירוק, הוא לא נסע באדום, אולם פנה ימינה ואחרי 200 מטר עצר בצד כי התחרט הבין שעשה טעות, אבל שי לא רצה לעצור וביקש לנהוג, הם התחלפו והוא שי, נהג עד התאונה.

23.לשאלה ישירה של החוקר "השוטר סימן לך לעצור למה לא עצרת?" ענה בפשטות: "הוא לא סימן לי הוא עמד מולי". ולשאלה "השוטר בדוח שרשם מציין שסימן לך לעצור ואתה נופפת בידיים שלא ועקפת את הניידת מימין כשאתה חוצה את הצומת באור אדום מה יש לך לומר על כך", השיב: "זה לא נכון, זה לא היה רמזור אדום זה התחלף לירוק ואני עקפתי את הניידת מימין".

24.בהמשך נשאל: "השוטר שהגיע למקום התאונה רושם בדוח שתשאל את הנהג שהזדהה כפיני גזיאל ת.ז-066469768 וכששאל אותך למה ברכת אתה ענית לו שפחדת וכששאל אותך מה שם הנוסע ענית לו שי ונונו מה יש לך לומר על כך". השיב בקצרה: " אני לא זוכר שאמרתי דבר כזה".

25.בהמשך: "אם אתה לא אמרת לשוטר את הפרטים כפי שהוא ציין בדוח, שאתה נהגת ושי היה הנוסע ומכוון שלא היה לתקשר עם שי איך רשם השוטר את פרטיך בדוח כולל מס' ת.ז שלך? ". תשובה- "הוא שאל אותי איך קוראים לי ואמרתי לו אני פיני גזיאל והוא שאל אותי איך קוראים לחבר שלך אמרתי שי ונונו".

26.כאמור, הנאשם בחר להעיד ומסר בעדותו כי קיבל כתב אישום על אי ציות להוראות שוטר ותאונת דרכים ובאי הציות הוא מודה. (אציין מיד כי כתב האישום אינו מכיל כל אישום של אי ציות), מסר כי הגיע לעת/2 שי וענונו, לעבודה, אחר נסעו ביחד לביתו עת/2 ברכבו והוא בטרקטורון, הרכב הוחנה בבית עת/2 ואז נסעו על הטרקטורון, איך שיצאו מהרחוב שלו, עמדו ברמזורים, עמדה מולו משטרה, איך שהתחלף האור לירוק עקף את המשטרה מימין, המשיך ישר אחרי 200 מטר עצר הטרקטורון, התחרט שברח, וחיכה למשטרה, עת/2 אמר לו מה אתה עושה, למה אתה עוצר אנחנו בלי קסדות, בוא ניסע מפה, אמרתי לו אני לא נוסע, הוא אמר תביא אני אנהג, יש לי ניסיון במרדפים הוא עבר להגה ונסעו עד שקרתה התאונה.

27.המשיך ומסר כי האופנוע של אסי גואטה, חבר של המשפחה שלו, שאין לו איפה לשים אותו והוא שם אותו במשוב אצל הנאשם ומיד פעם הנאשם עושה עליו סיבוב.

28.בחקירתו הנגדית, מסר הנאשם כי הוא מודה בעבירת אי ציות להוראות שוטר, אולם כשאומת עם טענתו בעדותו שבמשטרה ת/8, ששם טען כי השוטר לא סימן לו דבר, הסביר כי המשטרה לא אמרה לו לעצור היא עמדה מולו, הוא עקף אותה תוך "שיחקתי אותה ראש קטן". אולם השוטר לא סימן לו לעצור, כך טען בעמ' 17 ש' 11, ש' 17, ועמ' 18 ש' 3, כן הוסיף שכלל לא סימן לשוטרים עם ידו בתנועת לא, עמ' 18 ש' 7. אך הוא עקף את הניידת ואחרי 200 מטר התחרט (עמ' 18 ש' 9).

29.הנאשם שב והדגיש שלא הורו לו לעצור, הוא לא סימן עם היד לא, בסך הכל שוטר פתח דלת של ניידת ויצא

החוצה, ואם היו אומרים לו לעצור היה מן הסתם עוצר בצומת, עמ' 18 ש' 28. אבל בקטע הזה עשה שטויות ולא ציית.

30. אציין כבר כעת כי תשובות הנאשם הינם כפולות וסותרות, מצד אחד טוען שלא סימנו לו לעצור ואין אי ציות, מצד שני כן היה אמור לעצור וכן מודה באי ציות, ולטעמי בכך מנסה הנאשם להניח בסיס לוגי לטענת החרטה, שתקפה אותו לטענתו מיד לאחר מכן.

31. הנאשם מסר כי התחרט, "הבנתי שעשיתי טעות, שכביכול השוטר בא לעצור אותי הוא יצא מהאוטו בא לעצור אותי, ואני נסעתי מצד ימין שלו". עמ' 19 ש' 17.

32. הנאשם שרטט את נתיב הנסיעה בין המפגש עם השוטרים ועד התאונה - **הוגש נ/1**. וטען כי כ-800 מטר לאחר ההחלפה עם עת/2 אירעה התאונה. הגיע ממקום המפגש עם השוטרים למקום העצירה תוך 10-15 שניות, וכן מסר שהגיוני שממקום ההתחלפות ועד התאונה עוד כ-40 שניות והשיחה וההתחלפות עוד כ-8-7 שניות, עמ' 40 ש' 27, 32). אבל זה כנראה יותר מ-50 שניות, כנראה כמה דקות אולי 3 אולי 5.

33. לשאלה מדוע המשיך בנסיעה אם התחרט, למה המשיך על הטרקטורון מסר "כי הייתי אתו והמשכתי אתו, הוא לא שכנע אותי ולא סיפר לי סיפורים, תן לי לנהוג לקח את ההגה והמשכנו...". ובהמשך "הוא לא היה צריך לשכנע אותי הוא פשוט החליט ונסע" וכן "התחרטתי אבל הוא לקח את ההגה", "לא היה צריך לשכנע אותי הייתי אתו" (עמ' 22 ש' 4, 25 ש' 27, וש' 30). וברור כי יש סתירה בין גרסה זו לגרסת "השכנוע" ע"י עת/2 שהעלה הנאשם קודם.

34. לשאלה מדוע התעכב במסירת עדותו במשטרה טען כי היה 3 חודשים עם שבר ברגל אך שקראו לו הגיע.

35. העד אישר כי מסר לשוטר בזירת האירוע שברח כי פחד, וכן מסר ששם הנוסע שי ועונו, עמ' 24 ש' 3. אולם לאחר מכן טען כי השוטר שאל אותו "איך קוראים לי ומה שם החבר שלי" עמ' 24 ש' 17, וברור כי יש סתירה בין תשובות אלו.

36. למרות שהטרקטורון שייך לאסי גואטה, והושבת לאחר האירוע אסי גואטה כלל לא דיבר אתו לגבי המקרה אף לא פעם אחת והוא הבעלים כלל לא ידע מאירוע והנאשם כלל לא יודע מתי הבעלים ידע עליה. עוד מסר הנאשם כי בעלי הטרקטורון הניחו אצלו את הכלי אפשרו לו להשתמש בו והבעלים לא השתמש בו מאז, עמ' 26 ש' 10-21.

37. לשאלה הישירה מי השתמש בטרקטורון מסר: "אני לפעמים אחי" אולם בהמשך החקירה הוסיף כי אפשר לאחרים סיבוב קטן, "אם היינו יוצאים טיול ובא איזה ילד קטן רוצה סיבוב היינו נותנים לו" וכן מסר כי נתון לעת/2 לנהוג בו מספר פעמים. כשהוא לא בודק אם לנהג שמקבל הכלי לסיבוב יש רישיון, עמ' 27 ש' 9. אין ספק תשובות תמוהות ביותר ולבטח שלא ע"פ החוק.

38. הנאשם אישר ישירות כי הוא המחזיק הבלעדי של הטרקטורון, עמ' 27 ש' 30.

39. הנאשם הכחיש כי גרסתו הגיעה לעולם בעקבות התביעה של קרנית שניסה להרחיק עצמו מהנהיגה בתאונה וכן הוסיף כי "השוטר שראה אותי בהתחלה לא היה זה שברחתי ממנו".

ביצוע העבירות:

40. מקובלים עלי כאמינות לחלוטין גרסאות עדי התביעה, עת/1 3/ע/4, לענין דרך נהיגת הטרקטורון לאחר שהבחינו בו בצומת ושיושביו הינם ללא קסדות, ולאחר מכן הטרקטורון נסע במהירות ובחוסר זהירות, לענין הערכת המהירות, אציין את דברי עת/5 כי הטרקטורון נסע במהירות של בין עירוני בתוך העיר, אין ספק כי אכן התרחשה תאונת הדרכים החמורה כאמור בכתב האישום, וראה לנושא את דו"ח הבוחן, ת/3 וראיות נוספות שהוגשו, אף הנאשם אינו חולק על כך ואין חולק גם על תוצאות התאונה ולבטח לאור המסמכים הרפואיים שהוצגו לבית המשפט.

41. חשוב לציין כי לשם קביעה זו איני נזקק כלל להסתמכות על עדותו של עת/2 המעורב, אם כי ברור כי עדותו, שאתייחס אליה בהמשך, מחזקת ומאשרת גרסה זו.

42. לאור האמור אני קובע כי העבירות כאמור בכתב האישום, אכן נעברו.

זהות הנהג, זהות מבצע העבירות:

43. המחלוקת העיקרית בין הצדדים הינה מי נהג במועד התאונה, האם זה הנאשם או עת/2.

44. אין ספק שהנאשם נהג בטרקטורון כאשר עת/2 מורכב מאחור כאשר הבחינו בו עדי התביעה, שעמדו בצומת אהרון חגג', אין ספק שהנאשם התחיל בנהיגה מהירה לאחר שהבחין בשוטרים. ואולם מכאן מתפצלות הגרסאות.

45. איני מקבל את טענת הנאשם כי לאחר שפנה ימינה ממקום מפגשו בצומת עם ניידת המשטרה, עצר לאחר 200 מטר עקב חרטה כפי שטען בעדותו עמ' 16 ש' 5. תחילה אציין כי אם אכן היה עוצר הנאשם לאחר 200 מטר נסיעה בקו ישר, הרי הגיוני הדבר כי השוטרים שדלקו אחריו ולא איבדו את קשר העין לאחר 200 מטר, ואיני רואה צורך לחזור על נתיבם כאמור בגרסתם, היו מבחינים בו עוצר בצד ולא כך הדבר. השוטרים מתארים את המשך נהיגתו עד לאובדן קשר העין, כאשר עת/5 מתאר כי בתחילת בנסיעה שמר קשר עין ממרחק של 150-200 מטר עם הטרקטורון. אין מדובר רק מבחינת המרחק אלא גם מבחינת הזמנים, שהרי ברור כי אם עסקינן ב-200 מטר, הרי מדובר בנסיעה קצרה ביותר עד לעצירה לכאורה אך עת/4 ועת/5 אינם מתארים כל עצירה שכזו אלא להיפך הטרקטורון נסע בנסיעה מהירה ביותר ובהמשך נעלם מהעין.

46. יתרה מזו, למרות שהנאשם מתאר הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו הראשית כי כשהתחלף האור לירוק עקף המשטרה מימין, המשיך ישר ואחרי 200 מטר עצר הטרקטורון, הרי שבחקירה הנגדית כאשר התובע מבקש ממנו לציין ולשרטט ישירות את הרחובות בהן נסע, משתנה התיאור וכעת מדובר על "עקפתי את השוטר מצד ימין המשכתי ישר ובצומת הבאה פניתי ימינה, נראה לי לרחוב שבזי, ברחוב הזה לאחר 20-30 מטר אני עוצר, התחרטתי" (עמ' 19 ש' 24). בכל הכבוד הראוי ישנה כאן סתירה נוספת, שנדמה שבאה לעולם בחקירה הנגדית, על דוכן העדים, בעת דחק. למען הסר ספק אציין איני מקבל גרסה זו.

47. לאחר שמצאתי כי אובייקטיבית כלל לא הייתה עצירה כפי שתיאר זאת הנאשם, אציין שוב כי גם איני מקבל את תיאוריית "החרטה" שתקפה את הנאשם, ושגרמה לעצירה. הנאשם הרי הכחיש בחקירת המשטרה כי לא ציית להוראות השוטרים, ולטעמו בצדק, שהרי כלל לא הורו לו לעצור, וכך גם טען בחקירתו הנגדית (עמ' 17 ש' 17, עמ' 18 ש' 3) ואם לא הורו לו לעצור, מדוע שיקבל "חרטה פתאומית", ויעצור נסיעתו.

48. הנאשם תיאר זאת שהוא הבין שרוצים שיעצור אך מבלי שאמרו לו (עמ' 18):

ש. "לאחר שהורו לך _ לעצור וסימנת לא ביד, ואתה טוען שלא הורו לך ולא סירבת להוראות שוטר, ואני אומר שב"כ הודתה באי ציות, אז על מה התחרטת אחרי 200 מטרים.

....

ת. לא הורו לי לעצור, לא סימנתי עם היד לא, המשטרה עמדה מולי ברמזורים, בן אדם עומד מולי מה זה נראה לך, באמצע הרמזורים הבן אדם פותח את הדלת של הניידת ויוצא החוצה".

49. אציין כי איני מקבל את הטענה כי הנאשם מודה בעבירת האי ציות, הנאשם לא הואשם באי ציות, הנאשם לא הודה באי ציות בעדותו במשטרה, ולמעשה גם בבית המשפט המשיך וטען כי לא הורו לו כלל לעצור, אומנם לפי גרסאות השוטרים הם אכן סימנו לו לעצור והוא התעלם מהם. אך באופן מוזר הנאשם הוא המכחיש כי אכן הורו לו לעצור, זאת לאורך כל הדרך, ובכך משמיט את הבסיס ההגיוני לסיבת ה"חרטה" שלו. טענת "הגם וגם" גם לא צייתי וגם לא הורו לי לעצור, אלא הסקתי כוונת השוטרים באופן כללי מהתנהגותם, מיתממת ואינה מקובלת בעיני, ולטעמי הנה טענה שבאה לעולם להסביר את "החרטה".

50. חשוב לציין כי איני נכנס כלל לשאלה האם יש להרשיע הנאשם באי ציות, ומודע אני לגרסת עדי התביעה כולל עת/2 שטענו כי אכן הורו השוטרים לנאשם לעצור. אלא שהנאשם עצמו אינו מקבל אותה מפורשות. וזאת למרות טענתו לחרטה, כיוון שלא עצר. יש סתירה פנימית בגרסת הנאשם וסתירה זו הינה עקב אכילס לטיעוני ההגנה בנושא.

51. יתרה מזו, גם אם התחרט, אם חפץ הנאשם לעצור, היה יכול היה שלא להמשיך לנסוע בצומת, ואם נסע הרי יכל לעצור ולא להמשיך הנסיעה בכל שלב. שהרי גם אם עצר (ואיני מקבל טענה זו), יכל שלא למסור, כטענתו, את הנהיגה/שליטה בטרקטורון לעת/2. כך שאיני מקבל הטענה שעצר ואיני מקבל הסבריו התמוהים מדוע לטענתו כשעצר, הרי המשיך במידית בנסיעה כשעת/2 נהג.

52. אציין כי בשלב זה הרי אין ספק שנותק קשר העין בין השוטרים לטרקטורון, אולם עת/2 העיד כי הנאשם לאחר שלא ציית להוראות השוטרים לעצור, וכאמור הנאשם טוען שכלל לא הייתה הוראה כזו, נסע מהמשטרה, לא הייתה כל התחלפות עד שהנאשם איבד שליטה בצומת והם פגעו בעמוד, שלאחר מכן אינו זוכר דבר. אציין שנותן אני אמון בדבריו, הוא נחקר על כך בחקירה נגדית ממושכת וגרסתו לא נתערעה.

53. ציינה ב"כ הנאשם בסיכומיה כי למעשה עת/2 אינו בדיוק עד ניטראלי שכן ברקע הדברים יש לעת/2 אינטרס כלכלי בתיק לאור תביעה של קרנית כנגד הנאשם וכיוצא בזה. ברור הדבר בעיני ואציין מפורשות כי הבאת זאת בחשבון לעניין עדותו של עד זה, כולל אמרתו כי התייעץ עם עורכי דין טרם מסר גרסה במשטרה - אולם מצאתי עדותו אמינה, הן לאור הדברים עצמם והן כיוון שהינה משתלבת בכלל מארג הראיות בתיק.

54. לאחר התאונה חודש קשר העין בין עת/3 ועת/4 עם הטרקטורן ורוכביו, אכן עת/4 מסר כי הזיהוי שלו לנהג התבסס על זיהוי הנהג בשלב שבו הבחין בו בצומת ומנגד, עת/5 מסר כי שוחח עם הנאשם ושאל אותו "מה קרה ולמה נהג מהר?", ותשובת הנאשם הייתה פחדתי ממכם ולכן נסעתי במהירות (ת/10). דהיינו הנאשם לא טען לשוטר לאחר התאונה כי לא נהג והדבר מדבר בעד עצמו.

55. איני מקבל את טענת הנאשם שתחילה לא זכר שאמר דברים אלו ואחר רק טען שמסר את שמו ושם חברו, דברי עת/5 ברורים, נכתבו בזמן אמת ואני מקבלם כאמינים.

56. לאור האמור, הנני נותן אמון מלא בגרסת עדי התביעה, לעניין נהיגת הנאשם בטרקטורן לאורך כל הדרך מהצומת בו הבחינו בו השוטרים ועד לתאונה שגם בנסיעתו הרשלנית. איני נותן כל אמון בגרסת הנאשם וזאת לאור הסתירות שבה ואציין גם כי לא מצאתי לנכון לשוב על כל הסתירות שנאמרו בה כפי שפרט ב"כ המאשימה בסיכומיו.

57. יתרה מזו, לטעמי ניתן להרשיע הנאשם לא רק ע"י ראיות ישירות כאמור לעיל, אלא גם בנתיב חלופי מקביל, בהתבסס על חזקת הבעלות שהנאשם הינו המחזיק, כאמור בסעיף 27 ב' לפקודת התעבורה.

27. (א) נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדתו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

(ב) הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק.

(ג) הוכיח המחזיק כי מסר את החזקה ברכב לאדם אחר, תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על אותו אדם.

58. אין ספק שהנאשם אינו בעלי הטרקטורן ואולם אף לגרסתו שלו הוא המחזיק הבלעדי בו: הנאשם מסר כי אסי גואטה מסר לו את הטרקטורן מזה כחצי שנה ואמר לו שהוא יכול להשתמש (עמ' 26 ש' 17), הטרקטורן היה מונח בחצר שלו 6 חודשים כאשר הבעלים לא השתמש בו כלל (עמ' 26 ש' 21), לשאלת ב"כ המאשימה האם הבעלים הרשה לאחרים לנהוג בו ענה הנאשם: "לא, הטרקטורן היה אצלי" (עמ' 26 ש' 30). אחר מסר הנאשם כי הוא הרשה לאחרים להשתמש בו מידי פעם, ואציין שוב שמסר כי כלל לא בדק אם יש להם רישיונות (עמ' 27 ש' 8), בהמשך מסר מפורשות כי הוא המחזיק לבד בטרקטורן (ש' 19) ובהמשך הודה בפה מלא כי הוא המחזיק הבלעדי בו (עמ' 27 ש' 30) ולמעשה גם ב"כ הנאשם בסיכומיה הסכימה עם קביעה זו.

59. ראה גם החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 9652/11 אורן לי נ' מ"י, דברי כבוד השופט רובינשטיין סעיף ט:

"מעבר לצורך אעיר, כי שעה שהמבקש הודה בכך שהוא המחזיק ברכב, סבורני כי די בכך להחלט

סעיף 27 לפקודת התעבורה...

לטעמי הדברים האמורים לעניין הבעלים הרשומים נכונים מקל וחומר גם כלפי מי שמחזיק בפועל ברכב במועד הרלבנטי לאישומים".

60. הינה כי כן, אין ספק כי הנאשם הינו המחזיק בטרקטורון, החזקה חלה על הנאשם. כך שגם אם לא הייתי מקבל טענת המאשימה כי הנאשם נהג ב"ערוץ ההרשעה הראשון" כאמור לעיל, הרי שעל הנאשם כמחזיק הרכב חלה חזקת הבעלות ואם ירצה להסיר הנטל, עליו חובת ההוכחה למי מסרו.

61. לשון הסעיף והפסיקה ברורה וחד משמעית, לא רק שאין זה מספיק שבעל הרכב או המחזיק, יוכיח שלא הוא שנהג ברכב, אלא עליו להוכיח באופן פוזיטיבי מי נהג ברכב, או למי מסר את החזקה ברכב, או להוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

62. מידת ההוכחה המוטלת על הנאשם הינה של עמידה במאזן ההסתברויות ולא די בהקמת ספק בלבד, וכפי שציין י' קדמי, בספרו על הראיות, חלק רביעי, מהדורת 2009, עמ' 1674:

"כאמור מידת הוכחה זו, היא המידה שבה צריך לעמוד הנאשם באותם המקרים שבהם הוא נושא בנטל השכנוע, לאמור: כאשר הוא מבקש להוכיח היפוכה של חזקה שבחוק שעומדת לחובתו או במקרים שבהם הוא מבקש להסתייע בהגנה, שהוכחתה עליו מכוח לשון מפורשת של החוק. במקרים אלה, אם כוחן של הראיות אינו מאפשר הכרעה על פי "מאזן ההסתברות" לטובת גרסת הנאשם, ומשקלן ההוכחתי מצטמצם להעלאת ספק בלבד - שמא גרסת הנאשם היא הנכונה - לא יצא הנאשם ידי חובתו: באשר כל שעלה בידו הוא - להקים "ספק", וזה אינו מספיק כאשר הוא הנושא ב"נטל השכנוע".

במילים אחרות, אם יוכח כי הנאשם הינו בעל הרכב/ מחזיק, יהיה על הנאשם לסתור חזקת אחריות ברמת הוכחה של מאזן הסתברויות, דהיינו כי גרסתו הגיונית ומסתברת יותר מגרסתה של התביעה.

63. האם הנאשם עומד בנטל הראיה, לאור האמור בהכרעת דין זו, לא ולא, אין בפני כל ראייה מטעם ההגנה אשר תשכנע באופן מספק כי הרכב נלקח כביכול מהנאשם ע"י עת/2 ללא ידיעה או הסכמה, ואין בפני כל עמידה ראויה בנטל הראיה מצד ההגנה מי נהג ברכב, אם לא הנאשם הנכבד.

64. הרשעתו של הנאשם בביצוע העבירות שהוכחו הינה אם כך ראשית דבר בשל קביעתי, על יסוד התרשמותי מן העדויות כי הנאשם ולא עת/2 הוא שנהג בטרקטורון בעת הרלבנטית, ולחלופין נשענת הרשעתו של הנאשם גם על המתבקש על פי דין הנסיבות מכח הוראת המחוקק בסעיף 27 ב. לפקודת התעבורה.

65. אוסיף ואציין לסיום כי בחנתי טיעוניה הנוספים של ב"כ הנאשם בסיכומיה כגון לעניין חקירה רשלנית ועבודת בוחנות שאינה נאותה, ואולם לא מצאתי בכך ממש, ולבטח לא על מנת שישנו דעתי כאמור לעיל.

66. יאמר אם כך לסיכום כי המאשימה הרימה את נטל הראיה, הוכח שהעבירות בוצעו, הוכח שהעבירות בוצעו אגב שימוש בטרקטורון, והוכח גם כי מי שנהג ברכב הנ"ל היה לא אחר מאשר הנאשם. או לחלופין כי הנאשם אחראי מכח אחריות המחזיק ברכב, כביטויה בדין.

67. לפיכך מכל הטעמים שפרטתי לעיל החלטתי להרשיע הנאשם בגרימת התאונה כתוצאה מאי מתן זכות קדימה ונהיגה רשלנית, תוך פגיעה באדם וגרימת נזק.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, במעמד הצדדים.